

**Conceptnotulen van de EXTRA ALV Sectie Klinische Pathologie van de NVVP,
gehouden op 27 juni 2013 in de Domus Medica te Utrecht**

Aanwezig: ± 45 personen / 30 machtigingen

1. Opening, vaststelling agenda en mededelingen

De voorzitter, de heer Blaauwgeers, opent om 19.00 uur de vergadering en heet allen bijzonder welkom op deze extra algemene ledenvergadering.

2. Commentaar van bestuur n.a.v. bestuursmutaties

Zoals men uit de nieuwsbrief en de aankondiging van deze vergadering heeft begrepen, en misschien ook wel direct of indirect van betrokkenen heeft vernomen, heeft de voorzitter, gesteund door een meerderheid van het bestuur, het vertrouwen in een verdere bestuurlijke samenwerking met Arnold Noorduyn, bestuurslid met de portefeuille CKBU en voorzitter van die commissie, opgezegd. Hij is gevraagd om terug te treden als bestuurslid. Dat heeft hij gedaan, waarbij hij aangaf ook terug te zullen treden als lid van de CKBU. Hierop heeft ook Joost Oudejans besloten zijn bestuurslidmaatschap op te zeggen, omdat hij het niet eens was met deze gang van zaken. Hij heeft aangegeven wel als lid van de CBB aan te blijven.

Hoe heeft het zo ver kunnen komen, of misschien zelfs "had dat niet anders gekund of anders gemoeten"?

De voorzitter zegt daar het volgende over.

Goed besturen en goede bestuurlijke samenwerking heeft een aantal aspecten. De belangrijkste hiervan zijn: de inhoudelijke zaken, de dossiers waar het bestuur zich mee bezig moet houden; voorts de wijze van besluitvorming hierover in het bestuur én de vereniging, en ten slotte de samenstelling van het bestuur zelf.

De indruk zou kunnen bestaan, dat inhoudelijke onenigheid op belangrijke dossiers ten grondslag ligt aan de genomen beslissing. Dat is in de ogen van de overgebleven bestuursleden niet het geval. Het is de taak van het bestuur om de belangen van alle leden te behartigen. Daarbij horen meningsverschillen. Die zijn er in de vereniging, en dus ook binnen het bestuur. Dat is goed voor de discussies en meningsvorming, maar moet uiteindelijk wel leiden tot een besluit. De zeer felle, en de laatste maanden ook als onaangenaam ervaren discussies binnen het bestuur, zijn daarbij eerder een symptoom dan de oorzaak van de moeizame samenwerking. De inhoudelijke kennis van Arnold Noorduyn en zijn inzet staat daarbij niet ter discussie en worden ook zeer gewaardeerd.

Wat heeft er dan wel meegespeeld? Besluitvorming en samenstelling van het bestuur heeft hier een belangrijke rol gespeeld. Van oudsher is besluitvorming in de vereniging een item. Voorheen dienden ALLE besluiten door de Algemene ledenvergadering te worden genomen. Niet voor niets hebben de leden in 2009 ingestemd met een statutenwijziging. Beslissingen met significante financiële consequenties worden nog steeds door de ledenvergadering genomen, en nieuwe bestuursleden worden nog steeds door de ledenvergadering benoemd. Overige zaken worden door het bestuur besloten en ter verantwoording aan de vergadering voorgelegd, tenzij het bestuur het zo zwaarwegend vindt, dat zij om expliciete instemming van de ledenvergadering vraagt. Dat stelt het bestuur in staat om slagvaardig te besturen, in het belang van de vereniging.

Binnen het bestuur zelf bestaat er formeel een regeling waarbij er bij meerderheid van stemmen besloten kan worden. De praktijk is echter dat er zoveel mogelijk gestreefd wordt naar consensus besluiten die op een breed draagvlak kunnen rekenen. Terugkijkend meent het bestuur dat het aan helderheid van besluitvorming de afgelopen periode soms ontbroken heeft. Het bereiken van consensus was lastig. Besturen vereist dat eenmaal genomen besluiten met één stem uitgedragen worden. Ook dat bleek soms lastig. Een heldere documentatie van de eenmaal genomen besluiten had kunnen helpen dit deels te voorkomen. En daar kwam dan ook de samenstelling van het bestuur om de hoek kijken.

Het is een groot goed dat leden hun tijd en energie ter beschikking willen stellen aan het algemeen belang van de vereniging. Het valt niet altijd mee om mensen hiervoor bereid te vinden. Een evenredige verdeling over academie en niet-academie was in feite het leidend criterium. Zo heeft het kunnen gebeuren dat in de afgelopen periode het bestuur was samengesteld uit karakters die nogal tegenstrijdig waren. Om het te chargeren: een verschil in mentaliteit van "nee, tenzij", versus "ja, en hoe gaan we het doen". Daarmee samenhangend een verschil tussen meer interne gerichtheid of gerichtheid op de omgeving. En een verschil tussen de rol van het bestuur als kopploeg van het peloton versus de rol van schaapherder, achter de kudde aan, met behoudend beleid. In de afgelopen periode is het door die combinatie van gebrek aan consensus -gebaseerde besluitvorming over belangrijke items (bijvoorbeeld de kwaliteitseisen van het RIVM m.b.t. het bevolkingsonderzoek dikke darm kanker) en de conflicterende karakters, gekomen tot een onwerkbaar situatie.

Ondanks dat de nieuwe samenstelling van het bestuur met de opvolging van Folkert van Kemenade door Katrien Grünberg en het vertrek van Mat Daemen als past-president, is ingeschat dat de situatie, die zich over langere tijd zo ontwikkeld had, zodanig gespannen was geworden, dat een verdere constructieve samenwerking niet mogelijk leek.

Tegen de aard van de voorzitter in heeft hij er toen voor gekozen om Arnold te vragen terug te treden. Hij heeft daarbij gekozen niet de weg van de geleidelijkheid c.q. mediation te bewandelen. Hij heeft het gedaan vanuit de overtuiging dat dít het moment was om een punt te zetten achter deze historie, en een nieuwe start te willen maken. Het is een beslissing die unaniem gedragen wordt door de overgebleven 5 bestuursleden. Joost Oudejans heeft zich niet kunnen vinden in de gang van zaken en heeft besloten terug te treden. Het besluit om het zo aan te pakken, kwam voor sommigen onverwacht. Met name de leden van de CKBU hebben hun verbazing, ontzetting en boosheid geuit. Daaruit blijkt hun waardering voor Arnold als voorzitter van de CKBU, maar is wellicht ook een signaal van de verwijdering die er, naar nu blijkt, tussen CKBU en bestuur was gegroeid.

Bestuurlijk is de afgelopen periode, hoe vervelend voor ieder ook, toch ook leerzaam geweest. Een van de dingen die we geleerd hebben, is dat het af en toe eens kritisch moeten kijken naar haar eigen functioneren. Bijvoorbeeld door eens per jaar het functioneren te evalueren. Bedrijven doen niet anders. Wij zijn, met alle inzet en expertise die we meebrengen, toch relatieve amateurs, in een relatief amateuristische organisatie. We doen het immers allemaal naast ons gewone dagelijkse werk. We zijn toe aan een volgende stap naar professionalisering. We hebben ons secretariaat geprofessionaliseerd en nu is het bestuur in feite zelf aan de beurt. Daar wordt een start meegemaakt, met externe begeleiding. Evaluatie van gestelde beleidsdoelen hoort daar dan ook bij, net als een meer open procedure voor werven van nieuwe bestuursleden. Verder zal de besluitenlijst van de bestuursvergaderingen met de leden gedeeld worden via de website.

3. Plan van aanpak

Hoe nu verder en wat waren de items waar de meningsverschillen hoog over opliepen? En hoe wordt daar dan mee omgegaan?

De wereld van de gezondheidszorg is een rap tempo aan het veranderen. De voorzitter noemt nieuwe technieken en daarmee samenhangende therapieën; samenwerkingsverbanden tussen ziekenhuizen, zelfs academische; fuserende

vakgroepen en afdelingen pathologie; een significante wijziging in het zorgstelsel per 2015, waarbij er een integrale kostprijs komt voor kosten en honorariumdeel, met gevolgen voor alle pathologen, zowel in dienstverband als vrijgevestigden; de Orde van Medisch Specialist die zich middels het synergetraject aan het heroriënteren is en gelijkwaardige samenwerking zoekt met wetenschappelijke verenigingen en LAD; en last but not least, de maatschappij, onze patiënten, die steeds meer verantwoording van professionals eist, en dus ook van pathologen. Verantwoording over wat we nu in feite doen, hoe goed we het doen, wat het kost en wat de resultaten ervan zijn. Allemaal zaken waar de NVVP in de afgelopen periode mee geconfronteerd is geworden. Het bestuur denkt dat het dringender dan ooit is om als pathologen een meer actieve rol op ons te nemen, de positie in de gezondheidszorg scherper te bepalen en op sommige punten een voortrekkersrol op ons te nemen. Als wij daadwerkelijk een regisseur van weefsel en celdiagnostiek willen zijn, dan past daarbij het ontwikkelen van een visie, duidelijke communicatie binnen de vereniging, en heldere slagvaardige besluitvorming. Het huidige bestuur wil dat graag doen.

Jan von der Thüsen is bereid gevonden om ad interim voorzitter van de CKBU te zijn. De voorzitter heeft in het bestuur deze portefeuille op zich genomen. Jan en Hans zullen in goede samenspraak de CKBU zaken behartigen, en Jan schuift aan bij bestuursvergaderingen.

Monique Koopmans heeft binnen het bestuur de CBB portefeuille overgenomen. Gijs van Leeuwen en Herbert Stel zijn samen interim voorzitter van die commissie. Ook zij schuiven aan bij bestuursvergaderingen. Daarmee is de bestuurlijke continuïteit gewaarborgd.

Het bestuur zal beide commissies, en andere commissies en leden nadrukkelijk betrekken in de totstandkoming van het nieuwe beleidsplan. Zo is dat inmiddels met de interim voorzitters besproken. De leden hebben daarin het laatste woord bij de volgende ledenvergadering op 22 november 2013.

Er zijn nu 2 vacatures voor bestuursleden. Over een jaar komt daar de vacature president-elect bij. Het bestuur heeft aan de 3 ad interim voorzitters gevraagd om te overwegen zich kandidaat te stellen, dan wel commissieleden voor te dragen, of andere kandidaten uit hun netwerken. Leden die zich kandidaat willen stellen voor een van deze functies, of een collega willen aanbevelen, worden uitgenodigd zich te melden. Het bestuur hoopt bij de volgende ALV de nieuwe bestuursleden aan de leden te kunnen voordragen.

4. Contouren beleidsplan 2014-2018

Thema's van een beleidsplan die aansluiten bij al die genoemde items zijn:

1. Kwaliteitstoetsing van pathologie afdelingen. Rond de discussie over de kwaliteitseisen van het RIVM voor colonscreening ontspan zich de discussie over het verplicht stellen van CCKL accreditatie. Ondanks een positief advies hierover van de CKBU taakgroep, heeft het bestuur besloten om die eis niet hard op te laten nemen. De leden hebben het resultaat ervan, zoals sommige zeggen, slappe compromis, in de eisen kunnen lezen. Omdat het bestuur vond dat dit een discussie is die binnen de eigen vereniging gevoerd moet worden en niet via een externe partij in de vereniging gebracht zou moeten worden. Maar het is goed om vast te stellen waar de NVVP in deze discussie staat. In het vorige beleidsplan stond dat al. De voorzitter citeert: "de NVVP streeft naar een hoge toetsbare kwaliteit van de patiëntenzorg die aan de patholoog is toevertrouwd. Hiertoe moeten meetbare indicatoren worden vastgelegd". In het kwaliteitsplan staat: "De NVVP stimuleert laboratoria in het opzetten en accrediteren van kwaliteitssystemen". 25 van de 57 labs, (bijna de helft) is al CCKL geaccrediteerd, meerdere labs zijn vergevorderd op die weg. Het is een niet meer dan logische stap naar transparantie voor externen c.q. de maatschappij. Dat CCKL of ISO misschien daar niet het perfecte instrumenten voor zijn, en dat accreditatie geen garantie is voor foutloze diagnostiek, mag geen reden zijn om het dan maar niets te doen. Dat het bestuur vindt dat laboratoria geaccrediteerd moeten zijn, spreekt eigenlijk voor zich. Zij is dan ook voornemens om labaccrediatie op niveau van CCKL of gelijkwaardig als

veldnorm op te nemen in beleidsplan. Maar nadrukkelijk hebben de leden daar een stem in.

2. Foutloze diagnostiek is misschien een utopie, wellicht een interessante quote uit de mond van de voorzitter, maar als pathologen zullen we wel onze kwaliteit moeten laten zien. Een tweede thema voor een beleidsplan. Discussie die daar mee samenhangt zijn normen die bijvoorbeeld SONCOS en IKNL van ons vragen. Wat is een expert, wat is expertise, waar blijkt dat uit enzovoorts. We kunnen wel blijven zeggen, dat is lastig. Dat mag zo zijn. Maar het bepalen van kwaliteitsnormen voor ons werk als patholoog, is bij pathologen in de beste handen. We zullen onszelf moeten durven de maat te nemen. Als wij het niet doen, dan gaan anderen dat voor ons doen. En dat is allerminst wenselijk.

In dat kader is het recent geaccordeerde normendocument van de LVC voor kwaliteit visitaties een goed handvat. De LVC zou zich hierbij eigenlijk alleen maar hoeven te beperken tot het functioneren van de collega's, omdat het labtechnische deel al geregeld is via een externe accreditatie. Hierdoor kan de LVC haar taak veel gericht en ook uitvoeriger dan nu uitvoeren.

Klein item: het vakinhoudelijke deel van de SKML rondzendingen meer de verantwoording van de pathologen moeten zijn.

Zaken die ook samenhangen met het meten van onze kwaliteit als pathologen zijn de spiegelindicatoren, en nascholing met eindtoetsen. Onderwerpen om zelf als beroepsgroep bij "in the lead" te zijn.

3. Het derde thema is de expertisebevordering bij pathologen, gekoppeld aan deelspecialisatie. Dat past in het beeld van schaalvergroting van pathologie, en intensievere samenwerking tussen academie en niet-academie op gebieden van patiëntenzorg, onderwijs, opleiding en wetenschap. Daar liggen volgens mij veel winstkansen als we, om het in tegenwoordig management jargon te zeggen, bereid zijn om over onze eigen schaduw heen te stappen.
4. Medisch wetenschappelijk onderzoek bloeit als het goed is ingebed in de klinische zorg en diagnostiek. De toenemende schaalvergroting en samenwerkingsverbanden bieden een excellente mogelijkheid om ook op wetenschappelijk terrein synergie te creëren. Die kans mag, in de waan van de financiële dag, niet uit het oog verloren worden. PALGA heeft direct of indirect (het blokjesarchief) een schat aan wetenschappelijke informatie. Helaas is veel van die informatie verstopt in palgacodes en in het pathologisch proza. Lastig telbaar, en lastig statistisch analyseerbaar. De oplossing om die informatie meer te benutten, zit grotendeels in meer gestructureerde verslaglegging. Het helpt ook om gemakkelijker in maat en getal te kunnen laten zien wat pathologen doen. Transparantie als 4^e thema. Daar hebben pathologen behoefte aan, maar ook specialisten om hen heen, om hun eigen kwaliteit te monitoren. Het bestuur wil samen met PALGA optrekken om dit optimaal vorm te geven.
5. En met communicatie als 5^e thema bespreken we dit soort zaken eerst intern, binnen de vereniging. De nieuwsbrief heeft zijn plek verworven in het delen van nieuws. Het bestuur wil de communicatie binnen de vereniging naar een hoger plan trekken. Bijvoorbeeld door forum discussies op de website. De reacties op de aankondiging van de ledenvergadering maken duidelijk dat mensen wel graag betrokken zijn, maar dat "even" vergaderen in de Domus, veel gevraagd is. Dat realiseren het bestuur zich, en zij zal moeten nadenken over manieren om de mening van de leden te horen, en van elkaar te weten hoe over zaken gedacht wordt. Gedacht wordt aan bijvoorbeeld peilingen, via de nieuwsbrief of website. Des te beter kan de besluitvorming in het bestuur, en in de algemene ledenvergadering plaatsvinden. Bijvoorbeeld over belangrijke items als een nieuw tariefsysteem. Bij communicatie hoort natuurlijk ook communicatie met onze patiënten. Ook daar zal nog meer aandacht aan besteed moeten worden, o.a. op de website. Maar ook hoe we op andere manieren zichtbaar voor hen kunnen zijn.
6. Moleculaire diagnostiek gaat een zeer belangrijke rol spelen. Als het even kan als onderdeel van het vak pathologie. Maar gezamenlijk zal het wel zodanig georganiseerd moeten worden dat het ook onderdeel van het vak pathologie kan blijven. Ook daar zal de samenwerking en schaalvergroting gezocht moeten worden. De huidige tariefstructuur is beperkt houdbaar, en zou daarbij geen rol moeten

spelen. Goede kwaliteit, snelheid, en goed tissuemanagement juist wel. Het nieuwe tariefsysteem waar Joost Oudejans met de CBB mee bezig is, bereidt ons voor op 2015, als er integrale tarieven komen. Er komt een kostprijs voor onze verrichtingen, die een reële weerspiegeling is van het werk dat we er aan verrichtingen. Een financieel plaatje dat meer recht doet aan de geleverde inspanning en expertise dan het eenheidstarief nu doet. En dat moet ook gelden voor de moleculaire tarieven.

7. De voorzitter benoemt ook nadrukkelijk de histo- en cytotechnische analisten in samenwerkingsverbanden. Er zijn inmiddels eerste verkennende gesprekken gevoerd met de Vereniging Analisten Pathologie, de VAP. De intentie is er om samen te werken in het opzetten van een internetforum, uitwisselen van nieuws items, en gezamenlijke website. Maar het meest actuele onderwerp zal hier taakherschikking zijn, zoals nu actueel is in het kader van het bevolkingsonderzoek darmkanker en de wijzigingen in het bevolkingsonderzoek baarmoederhalskanker. Verschuiving van pathologentaken naar analisten vindt plaats, veelal naar volle tevredenheid over de kwaliteit. Die trend zal versterkt worden als de tarieven onder druk komen. Gezorgd moet worden dat die kwaliteit goed geborgd is, door goede opleiding, toetsing, begeleiding, en erkenning van behaalde kwalificaties.

5. Ingekomen stukken

Joost Oudejans licht het stuk van hem en Arnold Noorduyn toe. Hij geeft aan van mening te zijn dat de bestuurlijke onduidelijkheid oorzaak is van de conflicten en zijn mening is dat dit niet uit de hand had hoeven te lopen. Joost geeft aan vertrouwen te hebben in het voorstel van het bestuur en trekt zijn voorstel in. Hij geeft het woord aan Arnold Noorduyn. Arnold is van mening dat bestuurlijke vernieuwing nodig is. Besluiten werden niet uitgevoerd, statuten werden met voeten getreden. Volgens Arnold is het bijvoorbeeld voor de leden volstrekt onduidelijk hoe de verplichting van de protocolmodule colon tot stand gekomen is. Het besluit hierover is alleen in het kort terug te vinden in het verslag, leden kunnen het volgens Arnold waarschijnlijk niet eens vinden. Zijn inziens betreft het een slechte manier van voorbereiding, besluitvorming, onderbouwing en communicatie daaromtrent. Arnold geeft aan twijfels te hebben of besluiten die in de toekomst genomen gaan worden voorafgaand bediscussieerd zullen worden met de leden.

6. Commentaar en vragen leden

Philip Kluin: denkt dat de afgetreden leden het voor 80 tot 90 % eens zijn met de plannen van het bestuur. In het kader van de vergelijking koplopers/schaapherders vertegenwoordigen de afgetreden bestuursleden voor een groot deel de schaapjes. Voor het draagvlak onder de leden zijn zowel koplopers als schaapherders nodig.

Voorzitter: het plan is om nadrukkelijk met de leden de discussie te voeren en draagvlak te creëren. Het bestuur dient echter wel de kopgroep te zijn.

King Lam: is het eens met het feit dat het bestuur voorop dient te lopen, maar bestuur dient er voor te waken dat wanneer zij achterom kijkt zij de ploeg niet verloren is.

Eric Prins: sluit zich aan bij Philip Kluin. Tevens geeft hij aan dat de zichtbaarheid van het proces ontbreekt. Hij ziet graag over een paar maanden een voorstel hoe inhoud gegeven wordt aan het beleid.

Katrien Grunberg: in het nieuwe beleidsplan wordt wederom het thema communicatie opgenomen. Er is een aantal mensen gevonden die de taakgroep communicatie gaat versterken. De nieuwsbrief heeft inmiddels een goede plek verworven. Dit is echter teveel eenrichtingverkeer. Voor meer tweerichtingsverkeer is het idee een forum te realiseren, zodat besluiten ook genomen kunnen worden zonder fysiek bijeen te komen.

Eric Prins: pleit voor een aantal consensus bijeenkomsten. Hij zou graag zien dat bestuur zaken informerend opinierend en besluitvormend aan de leden voorlegt. Vindt het betreurenswaardig wat er is voorgevallen, ziet goede initiatieven maar heeft het idee dat deze niet hanteerbaar gemaakt zijn.

Joost Oudejans: het bestuur moet sturing geven aan een discipline die toch al niet van nature de meest prominente positie van vakbroeders inneemt. Om er voor te zorgen dat bepaalde delen gekaapt worden door andere disciplines is er een actief bestuur nodig.

Peter de Bruin: is van mening dat het bestuur dit niet alleen kan en pleit voor een commissie van wijze vrouwen/heren die te volgen weg onder de loep neemt.

Philip Kluin: het bestuur stuurt, maar anderen zullen het moeten uitvoeren. Er is meer draagvlak nodig.

Peter de Bruin: expertise inhuren kost geld. De LVC moet bezuinigen, ook daar wordt de discussie niet gevoerd met de leden. Wat willen de leden? Wordt er niet te weinig betaald voor deze vereniging?

Gerrit Meijer: Het bestuur is ingesteld om te besturen en krijgt daarvoor het mandaat van de leden.

Hans van der Linden: de kracht van de vereniging bestaat uit het bestuur en de samenwerking en ondersteuning door verschillende commissies. Jaren zijn er drie tot vier keer per jaar informatie-/discussieavonden georganiseerd, juist om te voorzien in goede informatie van leden. Hij adviseert om na dit vervelende leermoment verder te gaan met dit bestuur zodat volgend jaar blijkt dat dit iets positiefs heeft opgeleverd.

7. Stemming

Deze vergadering is bijeengeroepen om van de leden het mandaat te vragen om het bestuur in deze samenstelling door te laten gaan. De voorzitter hoopt duidelijk gemaakt te hebben dat er veel speelt en dus veel te doen staat. Dat kan het bestuur niet alleen, dat kunnen de huidige commissies niet alleen. Daar is input en steun van de leden voor nodig. Het bestuur is vol energie om met de besproken onderwerpen aan de gang te gaan en deze ook waar te maken, samen met de leden. Zij vraagt daarvoor het vertrouwen van de leden.

Er wordt formeel gestemd. 30 leden hebben een machtigingsformulier afgegeven, 45 leden zijn aanwezig. Er worden dus 75 stemmen uitgebracht. Uitslag: 59 leden is voor en geeft het bestuur vertrouwen, 16 leden zijn tegen en geven het bestuur derhalve niet het vertrouwen.

8. Sluiting

De voorzitter dankt de leden voor het vertrouwen en hun aanwezigheid en sluit de vergadering om 20.20 uur.